

Škola se rozrůstá - nyní již 150 dětí!

Milí přátelé,

tou nejkrásnější chvílí při mé poslední návštěvě Mushapa bylo, když jsem jednou ráno stál před školou a všechny děti nám z celého srdce zpívaly krásné písničky, na znamení své vděčnosti. Ta chvíle stála za všechny problémy, se kterými jsme se poslední dva roky během tohoto projektu potýkali. A podívejte se na rodiče (foto vpravo), jak hrdě stojí za svými dětmi, které se chlubí svým vysvědčením!

Poté co jsme dokončili první školní budovu z cihel, vyrábíme další cihly na druhou budovu. Mimo stavebních prací je naším dalším důležitým cílem zajistit, aby škola byla eventuálně soběstačná. Spolu s Josefem jsem měl několik jednání s Jeanem (naším manažerem) a s učiteli, kde jsme projednávali, jak toho nejlépe dosáhnout. Momentálně vyplácíme mzdu učitelům my, takže prvním krokem k nezávislosti na nás je zaregistrovat školu na ministerstvu tak, aby učitelé dostávali malý státní plat, který by se navýšil o

Děti nám zpívají jako poděkování za školu

Děti drží svá vysvědčení - náčelník Mbumba Thumba a jeho rodina (L) a všichni rodiče jsou vděční, že jejich děti mohou chodit zdarma do školy

Pec s mnoha novými cihlami

Před: Když nejsou domy udržovány, rozpadnou se díky dešti a...

... termity napadnou trámy ve zdech...

Po: Naše dokončená školní budova s cihlovými zdmi je jedinou takovou budovovou v celé oblasti

„Denys“ - manažer Kurt nás vozil po celé Tshikapě

Zaměstnanci na odb. školství v Tshikapu s Wolfg. a Thomasem

Úředník z Kamonie vyplňuje registraci školy

Jednání s učiteli o soběstačnosti školy

příjem ze zemědělského projektu. Další výhodou registrace je, že nás již nebude moci nikdo obtěžovat ohledně placení daní z mezd učitelů.

S registrací školy jsme začali v Tshikapu, kde jsme museli zjistit a získat potřebné formuláře a celý proces zahájit. Lidé na odboru školství byli velice vstřícní a cenili si naší aktivity. Poté musel úředník z Kamonie (většího města poblíž Mushapa) navštívit naši školu a potřebné formuláře s námi vyplnit. I on byl vděčný za naší novou školu. Později v Kinshase Gilbert předložil dokumentaci na Ministerstvu školství.

Dalším krokem k samostatnosti školy je náš zemědělský projekt. Když jsme vzali do úvahy všechny problémy, které měla farma SADR s provozem, rozvozem atd., došli jsme k závěru, že se vyplatí prodávat produkty jen přímo na místě. Např. SADR zasadil 3000 ananasovníků, ale kvůli neudržovaným cestám je velmi obtížné je prodat. Pokusili jsme se dopravit tyto ananasy do okolních vesnic pomocí dopravy běžné zde v buši, což znamená naložené na kole (viz foto níže). I když se je nám tam přes všechny překážky podařilo dovézt, utržili jsme za ně tak málo, že se to prostě nevyplatí. Soustředíme se nyní tedy na pěstování toho, co jí místní lidé, což je především maniok (něco jako africké brambory).

asy do okolních vesnic pomocí dopravy běžné zde v buši, což znamená naložené na kole (viz foto níže). I když se je nám tam přes všechny překážky podařilo dovézt, utržili jsme za ně tak málo, že se to prostě nevyplatí. Soustředíme se nyní tedy na pěstování toho, co jí místní lidé, což je především maniok (něco jako africké brambory).

Jean (vlevo dole) vede pracovníky při přípravě 5 hektarů pole na výsev manioku. Po: již dobře roste

Muž, který přepravuje ananasy na kole

Druhý náklad našich materiálů z Kinshasy dorazil na farmu

Snažíme se také najít nejlepší způsob, jak se postarat o náš tým na farmě. Dovezli jsme z Čech semena na pěstování čerstvé zeleniny - cibuli, rajčata, mrkev, lilek, saláty atd. Zkoušeli jsme už zasadit fazole, ale musíme pro ně najít lepší půdu. SADR nám zde nechal 3 ovce a jedna z nich je březí, což je pro nás povzbuzením. Začali jsme chovat první slepice, abychom občas měli vejce a maso.

Jean (P) a pomocníci vysévají zeleninu

Téměř dva měsíce jsme byli s Josem na farmě bez internetového a momentálně i bez telefonního spojení. Kromě toho bojujeme s nemocemi, obzvlášť proto, že v širokém dalekém okolí není žádné lékařské centrum. Blandine měla dvojnásobnou malárii a trojnásobný tyfus a musela do Tshikapa, kde strávila 7 dní v nemocnici. Jeanovi se vrátila malárie a Jos a další lidé měli žaludeční problémy. Zaměřili jsme se na naši pitnou vodu a dohlédneme na to, aby byla voda ze zdroje přenášena v čistých nádobách a řádně převařena. Děláme, co se dá, abychom měli co nejčistší pitnou vodu. Manuela školila tým v kuchyni, jak udržovat vše v čistotě zvláště při vaření a mytí nádobí.

Naše první zdejší slepice

Pro Thomase, našeho mladého přítele z Německa, byla návštěva Konga velkou zkušeností, která změnila jeho život.

Blandine (zdravotní sestra) podává lék (zdarma) nemocnému dítěti z vesnice

Přivezli jsme kytaru pro Jose, semínka zeleniny, zahradnické náčiní, notebook, léky atd.

Uvnitř čerstvě natřené třídy s lepšími lavicemi

Děti zpívají, recitují a hrají vánoční příběh pro rodiče, vše je naučila Blandine

Řekl o tom následující: „Kongo jako země a stejně tak ta situace tam je pro nás Evropany nepředstavitelná. Kinshasa, Tshikapa a Mushapo jsou tři velice rozdílná místa, z nichž každé se mě dotklo jiným způsobem. ...Popsat všechno, co chybí v Mushapu, to by pravděpodobně obsáhlo dost materiálu na sepsání celého nového Zpravodaje. Wolfgang dělá svou práci tam, kde je v mých očích nejvíce naděje - s dětmi. Všechno, co Wolfgang pro tento projekt dělá, a oběti, které je ochotný pro něj a pro tyto děti ve vnitrozemí Konga přinést, se mě velice dotklo...“

Někoho možná napadne, proč je situace v těchto odlehlých částech tak zoufalá, proč zde nejsou školy nebo jen velice chudé školy a proč lidé nemají peníze, aby své děti posílali do školy. Proč vlastně musí rodiče vůbec platit, aby jejich děti mohly chodit do školy? Důvodů je mnoho a my nejsme schopni všechny spletitosti a komplikovanosti vyjmenovat jen v pár větách, ale jedním z hlavních důvodů je chudoba. Podle příjmu obyvatel na hlavu je Afrika a zvláště Kongo na konci seznamu zemí světa. Chudoba zde má mnoho příčin: sobeckost, korupce, špatný způsob myšlení, nedostatek infrastruktury, vzdělání atd. Ale za toto všechno nemohou děti! Věříme, že si zaslouží šanci na lepší život a naším snem je jim ho dát!

Všem Vám děkujeme, že nám pomáháte tento sen uskutečnit. Spolu měníme svět - jeden život, jedno dítě, jednu vesnici - krok za krokem. Každý z nás dělá, co je v našich silách, a tím tento lepší svět pomalu budujeme.

Srdečně Vás zdravíme,

Wolfgang, Lenka a tým

Manuela, učitel a děti se baví při hraní s míčem

Každé dítě je důležité

Bankovní účet v české republice: Lenka Schmidt, FIO, 2800010193/2010, „Kongo“